

نامهٔ پولس رسول به رومیان

نکاتی چند درباره نامه به رومیان

آن طور که از محتوای خود رساله برمی آید، پولس می خواست پیش از دیدار خود از کلیسای شهر رُم، باور و اعتقادی را که موعظه می کرد، با آنها هم در میان گذارد. پولس خود تا به حال در این کلیسا که بیشتر مجموعه ای از کلیساهای خانگی بود، خدمت نکرده بود و قصد داشت که در سر راه خود به اسپانیا مدتی را در میان آنها بگذراند و به کمک آنها به سفر ادامه دهد.

رساله به رومیان در میان نامه های پولس جایگاه ویژه ای دارد و به نوعی آن را می توان چارچوب الهیات مسیحی قلمداد کرد. پولس در این نامه به شکلی بسیار نظام مند از وضعیت گناه انسان و نقشه نجات خدا سخن می راند و الهیات نظری مسیحیت را با الهیات عملی آن، به شکلی شیوا در مقابل چشم قرار می دهد. رساله به رومیان به نوعی خلاصه تمامی کتاب مقدس است.

تقسیم بندی کلی

- مقدمه (۱:۱-۱۵)
- طرح موضوع نامه (۱:۱۶ و ۱۷)
- نیاز تمامی بشر به نجات (۱:۱۸ تا ۳:۲۰)
- طریق خدا برای نجات بشر (۳:۲۱ تا ۴:۲۵)
- زندگی و حیات تازه در مسیح (فصل های ۵ تا ۸)
- قوم اسرائیل در نقشه خدا (فصل های ۹ تا ۱۱)
- مَیْس و رفتار مسیحی (۱:۱۲ تا ۱۳:۱۵)
- بخش پایانی و سلامهای شخصی (۱۴:۱۵ تا ۲۷:۱۶)

^{۱۴} من خود را هم به یونانیان و هم به بربرها، هم به حکیمان و هم به جاهلان مدیون می‌دانم. ^{۱۵} از این رو، اشتیاق بسیار دارم که شما را که در روم هستید، بشارت دهم.

صالح به ایمان زیست می‌کند

^{۱۶} زیرا از انجیل شرمنده نیستم، چرا که قدرت خداست برای نجات هر کس که ایمان آورد، نخست یهود و سپس یونانی. ^{۱۷} زیرا که در آن عدالت خدا آشکار می‌شود از ایمان، از ابتدا تا انتها، چنانکه نوشته شده است: «صالح به ایمان زیست خواهد کرد.»

غضب خدا بر گناهکار

^{۱۸} زیرا غضب خدا از آسمان آشکار می‌شود بر هر گونه بی‌دینی و شرارت انسانهایی که با شرارت خود حقیقت را سرکوب می‌کنند. ^{۱۹} زیرا آنچه از خدا می‌توان شناخت بر آنان آشکار است، چون خدا آن را بر ایشان آشکار کرده است. ^{۲۰} زیرا که صفات نادیدنی او را، یعنی قدرت ابدی و طبیعت الهی او را می‌توان از ابتدای آفرینش عالم به وسیله کارهایش به روشنی فهمید. از این رو آنان را هیچ عذری نیست.

^{۲۱} زیرا هرچند خدا را شناختند، اما او را چون خدا حرمت نداشتند و سپاس نگفتند، بلکه در اندیشه خود باطل شدند و دل‌های بی‌فهم ایشان تاریک گشت. ^{۲۲} ادعای حکمت می‌کردند و احق گردیدند ^{۲۳} و جلال خدای غیرفانی را با تمثالیهای شبیه انسان فانی و پرندگان و حیوانات و خزندگان معاوضه کردند.

^{۲۴} پس خدا نیز ایشان را در شهوات دلشان به ناپاکی و آگذاشت، تا در میان خود، بدنهای خویش

پولس، خادم مسیح عیسی، رسول خوانده شده و جدا شده برای انجیل خدا، ^۲ که خدا از پیش، به واسطه پیامبران خود، وعده‌اش را در کتب مقدّس داده بود، ^۳ دربارہ پسرش، که از نسل داوود بر حسب جسم به دنیا آمد، ^۴ و به عنوان پسر خدا در قوت آشکار شد بر حسب روح قدوسیت به رستاخیزش از مردگان، یعنی خداوند ما عیسی مسیح. ^۵ که ما به واسطه او فیض و رسالت را یافتیم تا اطاعت ایمان را به سبب نام او در همه قومها بیاوریم، ^۶ و از جمله شما که خوانده شده‌اید تا از آن عیسی مسیح باشید؛ ^۷ به همه آنان که در روم، محبوب خدایند و خوانده شده‌اند که مقدسین باشند:

فیض و سلامتی از جانب خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح، بر شما باد.

اشتیاق به رفتن به روم

^۸ نخست، خدای خود را به واسطه عیسی مسیح، به خاطر همه شما شکر می‌کنم، زیرا ایمان شما در همه دنیا شهرت یافته است. ^۹ زیرا خدایی که او را به روح خود در انجیل پسرش خدمت می‌کنم، مرا شاهد است که پیوسته شما را یاد می‌نمایم ^{۱۰} و دائم در دعاهایم می‌طلبم که شاید به اراده خدا سرانجام به دیدار شما موفق شوم. ^{۱۱} زیرا مشتاق دیدارتان هستم که نعمتی روحانی به شما برسانم تا شما استوار گردید؛ ^{۱۲} یعنی تا من و شما هر دو از ایمان یکدیگر دلگرم شویم. ^{۱۳} ای برادران، نمی‌خواهم بی‌خبر باشید که بارها قصد آن داشته‌ام که نزد شما بیایم، (اما هر بار مانعی پیش آمده است.) تا بتوانم در میان شما نیز محصولی برداشت کنم، چنان که در میان سایر غیریهودیان.

۱:۱ یا "غلام".

۷:۱ منظور قوم مقدّس خدا یعنی مؤمنان به عیسی مسیح است؛ همچنین در بقیه عهدجدید.

۱۴:۱ مقصود از یونانیان، اقوام غیریهود است.

۱۴:۱ "بربرها" به مردمان غیر یونانی اشاره دارد که زبان یونانی را نمی‌دانستند.

۱۷:۱ یا: "امانت خدا"، یا "عمل صالح شمارنده خدا".

۱۷:۱ یا، آنکه به ایمان صالح است، خواهد زیست. حقیق ۲: ۴

و صبر او را ناچیز می‌شماری و نمی‌دانی که مهربانی خداست که تو را به توبه می‌کشاند؟^۵ لیکن به سبب سختدلی و دل ناتوبه‌کارت، غضب را برای خود ذخیره می‌کنی، روزی که در آن داوری عادلانه خدا ظاهر خواهد شد.^۶ که «هر کس را بر حسب اعمالش جزا خواهد داد.»^۷ او به کسانی که با صبر در انجام اعمال نیکو، در پی جلال و حرمت و بقایند، حیات جاودان خواهد بخشید؛^۸ اما بر خودخواهان که حقیقت را اطاعت نمی‌کنند بلکه مطیع بی‌عدالتی هستند، خشم و غضب خود را خواهد ریخت.^۹ بر هر کس که مرتکب بدی می‌شود، عذاب و رنج خواهد بود، اول یهود و سپس یونانی.^{۱۰} لیکن جلال و حرمت و سلامتی بر هر کس که نیکویی کند، اول یهود و سپس یونانی.^{۱۱} زیرا خدا تبعیض قائل نمی‌شود.

داوری خدا و شریعت

^{۱۲} زیرا همه کسانی که بدون شریعت گناه کرده‌اند، بدون شریعت نیز هلاک خواهند شد؛ و همه کسانی که تحت شریعت گناه کرده‌اند، بر اساس شریعت داوری خواهند شد.^{۱۳} زیرا شنوندگان شریعت نیستند که در نظر خدا صالح‌اند، بلکه کنندگان شریعت صالح خواهند شد.^{۱۴} زیرا وقتی غیریهودیان که شریعت ندارند، اعمال شریعت را بنا به طبیعت به جا می‌آورند، آنان هرچند شریعت ندارند، لیکن برای خود شریعت هستند.^{۱۵} ایشان نشان می‌دهند که اعمال شریعت بر دل‌هایشان نوشته شده است، چنانکه وجدانشان نیز گواهی می‌دهد و افکار متضادی که دارند، یا آنان را متهم می‌کند و یا تبریته می‌نماید^{۱۶} در آن روز، زمانی که بنا بر بشارت من، خدا رازهای مردم را به وسیله مسیح عیسی به داوری کشد.

را بی‌حرمت سازند.^{۲۵} زیرا که حقیقتِ خدا را با دروغ معاوضه کردند و مخلوق را به جای خالق پرستش و خدمت نمودند، خالق که تا به ابد متبارک است. آمین.

^{۲۶} از این سبب خدا ایشان را به شهواتی شرم‌آور تسلیم نمود. حتی زنانشان، روابط طبیعی را با روابط غیرطبیعی معاوضه کردند.^{۲۷} و همچنین مردان نیز از روابط طبیعی با زنان دست کشیده، در شهوت نسبت به یکدیگر سوختند. مردان با مردان مرتکب اعمال شرم‌آور شده، و در خود مکافات سزاوار تقصیرشان را یافتند.

^{۲۸} و شناخت خدا را برای خود مناسب ندیدند، خدا نیز آنان را به ذهنی فرومایه واگذاشت تا اعمال ناشایست به جا آورند.^{۲۹} ایشان از هر گونه نادرستی، شرارت، طمع و خبثت پُر بودند. از حسادت پر هستند، از قتل، جدال، فریب، و بدخواهی. شایعه‌سازند،^{۳۰} تهمت‌زن، متنفر از خدا، گستاخ، متکبر، خودستا، مبتکران شرارت، نامطیع والدین،^{۳۱} بی‌فهم، بی‌وفا، بی‌عاطفه و بی‌رحم.^{۳۲} هرچند حکم صالحانه خدا را می‌دانند که ارتکاب چنین اعمالی مستوجب مرگ است، نه تنها خود، آنها را انجام می‌دهند، بلکه کسانی را نیز که مرتکب آنها می‌شوند، تأیید می‌کنند.

داوری عادلانه خدا

۲ بنابراین ای آدمی، هر یک از شما که حکم می‌کنید، هیچ عذری ندارید. زیرا چون بر دیگری حکم می‌کنی، خوب‌ترش را محکوم می‌نمایی، زیرا تو که حکم می‌کنی، خود، همان را انجام می‌دهی.^۲ ما می‌دانیم که حکم خدا بر کسانی که این اعمال را به جا می‌آورند، برحق است.^۳ پس تو ای آدمی، که بر دیگران حکم می‌کنی و خود، همان را انجام می‌دهی، آیا گمان می‌کنی که از حکم خدا خواهی رست؟^۴ یا اینکه دولت مهربانی، گذشت

عمل صالح شمارنده خدا استواری می دهد

۳ پس یهودی چه مزیتی دارد؟ یا ارزش ختنه چیست؟^۲ بسیار از هر لحاظ. اول آنکه کلام خدا به ایشان به امانت داده شده است. ۳ لیکن چه بگوییم اگر بعضی ایمان نداشتند؟ آیا بی ایمانی ایشان، وفاداری خدا را باطل می سازد؟^۴ به هیچ وجه! بلکه خدا راستگو است حتی اگر همه انسانها دروغگو باشند، چنانکه نوشته شده است:

«تا اینکه، در سخنان خود، برحق شوی،

و چون داوری می شوی، غالب آبی.»

۵ اما اگر نادرستی ما درستی خدا را آشکار می کند، چه بگوییم؟ آیا خدا ناراست است وقتی که بر ما غضب می کند؟ به شیوه انسان سخن می گویم. ۶ به هیچ وجه! و گرنه خدا چگونه می توانست دنیا را داوری کند؟^۷ زیرا اگر به دروغ من راستی خدا به جلال بیشتر می انجامد، دیگر چرا بر من هنوز چون گناهکار حکم می شود؟^۸ و چرا نگوئیم: «بدی کنیم تا نیکویی حاصل شود؟»، چنانکه بعضی بر ما افترا زده، ادعا می کنند که چنین می گوئیم؟ محکومیت ایشان منصفانه است.

کسی صالح نیست

۹ پس چه بگوییم؟ آیا ما یهودیان بهتر از دیگران هستیم؟ نه، به هیچ وجه. زیرا پیشتر ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانی هر دو به گناه گرفتارند. ۱۰ چنانکه نوشته شده است:

«صالحی نیست، یکی هم نه؛

۱۱ هیچ کس فهیم نیست،

هیچ کس جوای خدا نیست.

۱۲ همه رو گردانیده اند،

و با هم باطل گشته اند.

کسی نیکویی نمی کند،

۱۷ لیکن اگر تو که خود را یهودی می خوانی و به شریعت تکیه می کنی و در خدا فخر می نمایی، ۱۸ و اراده او را می دانی و از شریعت تربیت یافته، بهترینها را برمی گزینی،^{۱۹} و اگر مطمئن هستی که تو راهنمای کوران و نور ظلمت نشینان هستی، ۲۰ و مرپی ابلهان، معلم کودکان، و در شریعت کالبد معرفت و حقیقت را داری،^{۲۱} پس ای تو که دیگران را تعلیم می دهی، آیا خود را تعلیم نمی دهی؟ تو که بر ضد دزدی موعظه می کنی، آیا خود، دزدی نمی کنی؟^{۲۲} تو که می گویی نباید زنا کرد، آیا خود، زنا نمی کنی؟ تو که از بهتاه نفرت داری، آیا خود، معابد را غارت نمی نمایی؟^{۲۳} تو که به شریعت فخر می کنی، آیا با شکستن شریعت به خدا بی حرمتی نمی کنی؟^{۲۴} چنانکه نوشته شده است: «به سبب شما، نام خدا را در میان قومها کفر می گویند.»

۲۵ زیرا ختنه به راستی هم ارزش دارد اگر شریعت را اطاعت کنید، اما اگر شریعت را بشکنید، ختنه شما ختنه ناشدگی خواهد شد.^{۲۶} پس اگر مردی که ختنه نشده است، اصول شریعت را به جا آورد، آیا ختنه ناشدگی او ختنه شمرده نمی شود؟^{۲۷} پس آن که در جسم ختنه نشده است اما شریعت را نگاه می دارد، تو را محکوم خواهد کرد که کلام نوشته شده و ختنه را داری، لیکن شریعت را می شکنی.

۲۸ زیرا یهودی آن نیست که به ظاهر یهودی باشد، و ختنه امری ظاهری و جسمانی نیست. ۲۹ بلکه یهودی آن است که در باطن باشد و ختنه نیز امری است قلبی به واسطه روح، نه به واسطه حرف. تحسین چنین کسی از انسان نیست، بلکه از خدا.

۲۴:۲۴ إشعیا ۵۲:۵ و حزقیال ۳۶:۲۲

۲۹:۲ منظور نوشته شریعت است.

۴:۳ مزمور ۵۱:۴

۹:۳ یا "بدتر".

و از جلال خدا کم آورده‌اند،^{۲۴} و به فیض او به رایگان صالح شمرده می‌شوند به واسطه آن بهای رهایی که در مسیح عیسی است.^{۲۵} که خدا او را از پیش معین کرد به عنوان کفاره گناهان به وسیله خون او که به ایمان حاصل می‌شود. تا عمل صالح شمارنده خدا را نشان دهد، زیرا در تحمل الهی خویش، از گناهایی که پیشتر صورت گرفته بود، چشم پوشیده بود.^{۲۶} چنین شد تا عمل صالح شمارنده خود را در زمان حاضر ابراز کند، و تا او صالح شود و صالح شمارد هر کس را که به عیسی ایمان آورد.

^{۲۷} پس جای فخرمان کجاست؟ از میان برداشته شده است! توسط چه نوع شریعت؟ شریعت اعمال؟ نه، بلکه توسط شریعت ایمان.^{۲۸} زیرا یقین می‌دانیم که انسان به وسیله ایمان و بدون اعمال شریعت، صالح شمرده می‌شود.^{۲۹} آیا خدا فقط خدای یهودیان است؟ آیا او خدای غیریهودیان نیز نیست؟ البته که او خدای غیریهودیان نیز هست.^{۳۰} زیرا خدا واحد است، خدایی که ختنه‌شدگان را به توسط ایمان و ختنه‌ناشدگان را از طریق ایمان، صالح خواهد شمرد.^{۳۱} پس آیا ما شریعت را با این ایمان باطل می‌سازیم؟ به هیچوجه! بلکه شریعت را استوار می‌گردانیم.

ابراهیم به ایمان صالح شمرده شد

پس چه بگوئیم، که پدر ما ابراهیم به حسب جسم، به دست آورد؟^۲ چرا که اگر ابراهیم

نه حتی یکی.»
^{۱۳} «گلویشان گوری گشاده است و زیانشان را برای فریب دادن به کار می‌برند.»
 «زهر مار زیر لبه‌ایشان است؛»
^{۱۴} «دهانشان پر از نفرین و تلخی است.»
^{۱۵} «پایه‌ایشان برای ریختن خون تند است؛»
^{۱۶} در راههایشان ویرانی و بدبختی است،
^{۱۷} و طریق سلامتی را ندانسته‌اند.»
^{۱۸} «ترس خدا در چشمانشان نیست.»

^{۱۹} اکنون می‌دانیم که آنچه شریعت می‌گوید خطاب به کسانی است که زیر شریعتند، تا هر دهانی بسته شود و تمامی دنیا در پیشگاه خدا جاوگو باشد.^{۲۰} زیرا هیچ بشری در نظر خدا به اعمال شریعت صالح شمرده نخواهد شد، زیرا شناخت گناه از شریعت حاصل می‌شود.

عدالت خدا از طریق ایمان

^{۲۱} اما اکنون جدا از شریعت، عمل صالح شمارنده خدا آشکار شده است، چنانکه شریعت و پیامبران بر آن شهادت می‌دهند.^{۲۲} یعنی عمل صالح شمارنده خدا از طریق ایمان به عیسی مسیح به جهت همه کسانی که ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوت نیست:^{۲۳} چون همه گناه کرده‌اند

۱۲:۳ مزمور ۱:۱۴-۳؛ ۱:۵۳-۳؛ جامعه ۷:۲۰
 ۱۳:۳ مزمور ۵:۹
 ۱۳:۳ مزمور ۱۴۰:۳
 ۱۴:۳ مزمور ۱۰:۷
 ۱۷:۳ إشعیا ۵۹:۷ و ۸
 ۱۸:۳ مزمور ۳۶:۱

۲۲:۳ یا: «این امانت خدا (عمل صالح شمارنده خدا) از راه ایمان (امانت) عیسی مسیح است و معطوف به همه کسانی است که ایمان می‌آورند.»

۲۴:۳ «بهای رهایی» یا «فدیه».

۲۶:۳ یا «امین».

وعده از طریق ایمان دریافت شد

^{۱۳} زیرا وعده‌ای که به ابراهیم و نسل او داده شد که او وارث جهان خواهد بود، از طریق شریعت حاصل نشد، بلکه از صالح شمردگی از ایمان. ^{۱۴} زیرا اگر پیروان شریعت وارث باشند، ایمان بی‌ارزش می‌شود و وعده باطل. ^{۱۵} زیرا شریعت موجب غضب است، اما جایی که شریعت نیست، تجاوز از شریعت هم نیست.

^{۱۶} از این جهت، وعده بر ایمان متکی است تا محض فیض باشد و برای تمامی نسل ابراهیم تضمین شود، نه تنها برای پیروان شریعت، بلکه برای کسانی نیز که همان ایمان ابراهیم را دارند، که پدر همه ماست. ^{۱۷} چنانکه نوشته شده است: «تو را پدر قومهای بسیار ساخته‌ام.» در حضور خدایی که به او ایمان آورد، که مردگان را حیات می‌بخشد و ناموجودات را به وجود می‌خواند.

^{۱۸} او در ناامیدی به امید ایمان آورد تا پدر قومهای بسیار شود، چنانکه به او گفته شده بود که «نسل تو چنین خواهد بود.» ^{۱۹} او وقتی بر بدن مرده خود نگاه کرد، در ایمان خود سست نشد، زیرا حدود صد سال داشت و نه به رجم مرده سارا. ^{۲۰} هیچ بی‌ایمانی باعث نشد که او به وعده خدا شک کند، بلکه در ایمان قوی گشته، خدا را تجلیل نمود. ^{۲۱} و یقین داشت که خدا قادر است به وعده خود وفا کند. ^{۲۲} از این سبب، «ایمان او برای وی صالح بودن محسوب شد.» ^{۲۳} ولی اینکه «برای وی محسوب شد»، تنها برای او نوشته نشد، ^{۲۴} بلکه برای ما نیز، تا برای ما نیز محسوب شود چون ایمان آوریم به او که خداوندمان عیسی را از مردگان برخیزانید. ^{۲۵} که به

به حسب اعمال صالح شمرده شد، می‌توانست فخر کند؛ اما نه در نزد خدا. ^۳ زیرا کتاب چه می‌گوید؟ «ابراهیم به خدا ایمان آورد و آن برایش صالح بودن محسوب شد.»

^۴ اما کسی که کار می‌کند، مزدش هدیه محسوب نمی‌شود، بلکه حق او. ^۵ اما کسی که کار نمی‌کند، بلکه به خدایی ایمان دارد که بی‌دینان را صالح می‌شمارد، ایمان او برایش صالح بودن محسوب می‌شود. ^۶ چنانکه داوود نیز مبارک می‌خواند کسی را که خدا او را بدون اعمال صالح می‌شمارد و می‌گوید:

^۷ «خوشا به حال آنان که

خطایای ایشان آمرزیده شد

و گناهانشان پوشانیده گردید.

^۸ خوشا به حال آن که خداوند

گناه وی را به حسابش نگذارد.»

^۹ آیا این خوشا به حال، تنها برای ختنه‌شدگان است یا برای ختنه‌ناشدگان نیز؟ زیرا می‌گوییم که ایمان ابراهیم، برایش صالح بودن محسوب شد. ^{۱۰} پس چگونه بر وی محسوب شد؟ آیا پیش از ختنه شدنش، یا بعد از آن؟ بعد از ختنه شدن نبود، بلکه پیش از آن. ^{۱۱} او نشانه ختنه را به عنوان مُهر صالح بودن یافت که وی از طریق ایمان هنگامی که هنوز ختنه‌ناشده بود، داشت. تا او را پدر همه کسانی سازد که بدون ختنه ایمان می‌آورند، تا صالح بودن برای ایشان نیز محسوب شود. ^{۱۲} و او را پدر ختنه‌شدگان سازد، آثانی که نه فقط ختنه شدند، بلکه آثانی هم که در طریق ایمان گام برمی‌دارند، در جای پای پدرمان ابراهیم پیش از آنکه ختنه شود.

۳:۴ پیدایش ۱۵:۶؛ همچنین در آیه ۲۲

۸:۴ مزمور ۱:۳۲ و ۲

۱۷:۴ پیدایش ۱۷:۵

۱۸:۴ پیدایش ۱۵:۵

۱۹:۴ یا: «او در ایمان خود سست نشد و بر بدن مرده خویش نظر نکرد.»

بدین گونه مرگ بر همه مردم چیره گردید، از آنجا که همه گناه کردند -^{۱۳} زیرا پیش از آنکه شریعت داده شود، گناه به راستی در جهان بود، اما گناه محسوب نمی‌شود در جایی که شریعتی نباشد.^{۱۴} با این حال از آدم تا موسی، مرگ سلطنت کرد، حتی بر آنانی که گناهانشان همانند سرپیچی آدم نبود، که آدم خود نمونه‌هایی بود که می‌بایست بیاید.

^{۱۵} اما هدیه رایگان همانند نافرمانی نیست. زیرا اگر به نافرمانی یک انسان بسیاری مردند، چقدر بیشتر فیض خدا و هدیه رایگان که به واسطه فیض یک انسان، یعنی عیسی مسیح فراهم آمد، برای بسیاری افزون گردید.^{۱۶} و هدیه رایگان همانند پیامد گناه یک انسان نیست. زیرا داوری از پی یک نافرمانی، به محکومیت منتهی شد، اما هدیه رایگان از پی نافرمانی‌های بسیار ترنه‌شدگی را آورد.^{۱۷} زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق آن انسان سلطنت کرد، چقدر بیشتر در حیات سلطنت خواهند کرد آنانی که فزونی فیض خدا و هدیه رایگان صالح شمردگی را به وسیله یک انسان یعنی عیسی مسیح دریافت کرده‌اند.

^{۱۸} پس همان‌طور که یک نافرمانی به محکومیت همه انسانها انجامید، یک عمل صالحانه نیز به صالح شمرده شدن و حیات همه انسانها منتهی می‌گردد.^{۱۹} زیرا چنانکه به ناطاعتی یک انسان، بسیاری گناهکار شدند، پس به اطاعت یک انسان نیز بسیاری صالح خواهند گردید.

^{۲۰} حال، شریعت آمد تا نافرمانی افزون گردد؛ اما جایی که گناه افزون شد، فیض، بی‌نهایت افزون گردید.^{۲۱} تا چنانکه گناه در مرگ سلطنت کرد، فیض نیز در صالح شمردگی سلطنت کند و به واسطه خداوند ما عیسی مسیح، به حیات جاودان هدایت نماید.

خاطر گناهان ما تسلیم گردید و به جهت صالح شدن ما، برخیزانیده شد.

آشتی با خدا از طریق ایمان

پس چون به ایمان صالح شمرده شده‌ایم، به واسطه خداوندمان عیسی مسیح با خدا در آشتی هستیم.^۲ ما توسط او، از راه ایمان، به این فیض دسترسی داریم که در آن استواریم، و به امید جلال خدا فخر می‌کنیم.^۳ نه تنها این، بلکه در مصیبتها نیز فخر می‌کنیم، زیرا می‌دانیم که مصیبتها بردباری به بار می‌آورد^۴ و بردباری، شخصیت، و شخصیت امید^۵ و امید ما را سرفاکنده نمی‌کند، زیرا محبت خدا توسط روح‌القدس که به ما بخشیده شد، در دل‌های ما ریخته شده است.

^۶ زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، مسیح در زمان مناسب برای بی‌دینان جان داد.^۷ حال آنکه به‌ندرت کسی برای شخص صالح بمیرد، هرچند ممکن است برای شخص نیکو کسی جرات کند که بمیرد.^۸ اما خدا محبت خود را نسبت به ما در این نشان می‌دهد که هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.^۹ پس چقدر بیشتر، اکنون که توسط خون او صالح شمرده شده‌ایم، به واسطه او از غضب خدا نجات خواهیم یافت.^{۱۰} زیرا اگر هنگامی که دشمن بودیم، به واسطه مرگ پسرش با خدا آشتی داده شدیم، چقدر بیشتر اکنون که در آشتی هستیم، به وسیله حیات او نجات خواهیم یافت.^{۱۱} نه تنها این، بلکه در خدا نیز فخر می‌کنیم به واسطه خداوندمان عیسی مسیح که توسط او آشتی را یافته‌ایم.

مرگ به واسطه آدم، حیات به واسطه مسیح

^{۱۲} پس، همان‌گونه که گناه به واسطه یک انسان وارد جهان شد، و به واسطه گناه مرگ، پس

۲۵:۴ یا: «صالح شدن».

۲:۵ یا «شادی»؛ همچنین در آیات ۳ و ۱۱.

مرده نسبت به گناه و زنده نسبت به خدا

۱ پس چه بگوئیم؟ آیا به گناه ادامه دهیم تا فیض افزون گردد؟^۲ به هیچوجه! ما که نسبت به گناه مردیم، چگونه می‌توانیم در آن زندگی کنیم؟^۳ آیا نمی‌دانید همه ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم؟^۴ پس با تعمید یافتن در مرگ، با او دفن شدیم تا همان‌طور که مسیح به جلال پدر، از مردگان برخیزانیده شد، ما نیز در تازگی حیات رفتار کنیم.^۵ پس اگر در چنین مرگی، با وی متحد شده‌ایم، به یقین در چنین رستاخیزی نیز با او متحد خواهیم بود.^۶ زیرا می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گردد تا دیگر اسپر گناه نباشیم.^۷ زیرا کسی که مرده، از گناه آزاد شده است.

۸ حال اگر با مسیح مرده‌ایم، ایمان داریم که با او زندگی نیز خواهیم کرد.^۹ زیرا می‌دانیم چون مسیح از مردگان برخیزانیده شده است، دیگر هرگز نخواهد مُرد و مرگ دیگر بر او تسلطی ندارد.^{۱۰} زیرا به مرگی که مُرد، یک بار برای همیشه نسبت به گناه مُرد، لیکن حیاتی را که زندگی می‌کند، برای خدا زندگی می‌کند.

۱۱ پس شما نیز خود را نسبت به گناه مرده نگارید، اما در مسیح عیسی نسبت به خدا، زنده.^{۱۲} پس نگذارید گناه بر بدنهای فانی شما مسلط باشد تا امیال آن را اطاعت کنید.^{۱۳} اعضای بدن خود را به گناه عرضه نکنید تا ابزار ناراستی باشند، بلکه خود را به خدا همچون کسانی عرضه کنید که از مرگ به حیات بازگشته‌اند، و اعضای بدن خود را به او بسپارید تا ابزار اعمال صالحانه باشند.^{۱۴} زیرا گناه بر شما تسلط نخواهد داشت، چون زیر شریعت نیستید بلکه زیر فیض.

غلامان صالح شمردگی

۱۵ پس چه؟ آیا گناه کنیم چون زیر شریعت نیستیم، بلکه زیر فیض؟ به هیچوجه!^{۱۶} آیا نمی‌دانید که اگر خود را چون بردگانی مطیع تسلیم کسی می‌کنید، بردگان آن کس می‌شوید که از او اطاعت می‌کنید، خواه برده گناه، که به مرگ می‌کشاند، خواه برده اطاعت، که به صالح بودن می‌انجامد؟^{۱۷} اما خدا را شکر که هرچند بردگان گناه می‌بودید، لیکن به تمامی دل مطیع آن تعلیم گشته‌اید که بدان سپرده شده‌اید.^{۱۸} و با آزاد شدن از گناه، بردگان صالح شمردگی گشته‌اید.

۱۹ به زبان بشری سخن می‌گویم به سبب محدودیتهای طبیعی که دارید. زیرا همان‌طور که اعضای خود را به بردگی ناپاکی و شرارت می‌سپارید که خود به شرارت بیشتر می‌انجامد، پس اکنون اعضای خود را به بردگی صالح بودن بسپارید که به قدوسیت منتهی می‌شود.^{۲۰} زیرا هنگامی که بردگان گناه بودید، از آنچه که صالح بودن طلب می‌کرد، آزاد بودید.^{۲۱} لیکن در آن زمان، از انجام اعمالی که اکنون از آنها شرمسارید، چه ثمری بردید؟ زیرا که نتیجه آن اعمال، مرگ است!^{۲۲} اما اکنون که از گناه آزاد گشته و بردگان خدا گشته‌اید، ثمری که می‌برید، به قدوسیت می‌انجامد و نتیجه آن حیات جاودان است.^{۲۳} زیرا مزد گناه مرگ است، اما هدیه رایگان خدا حیات جاودان در خداوند ما مسیح عیسا است.

آزاد از شریعت

۱ ای برادران، آیا نمی‌دانید - زیرا با آنانی سخن می‌گویم که از شریعت آگاهند - که شریعت فقط تا زمانی که انسان زنده است بر او حکم می‌راند؟^۲ زیرا برحسب شریعت، زن شوهردار تا زمان زنده بودن شوهرش، به او بسته است. اما اگر شوهرش بمیرد، از شریعت ازدواج آزاد می‌شود.

۱:۶ واژه یونانی حاوی مفاهیم "زایل شدن"، "بی‌اثر گشتن" و "از قدرت ساقط شدن" نیز می‌باشد.

۲:۲۳:۶ یا: "به واسطه".

۲:۷ در متن یونانی، از شریعت شوهر

^{۱۳} پس آیا آنچه نیکوست، برای من مرگ شد؟ به هیچوجه! این گناه بود که از طریق آنچه که نیکوست، مرگ را در من پدید آورد تا گناه بودنش آشکار شود و نهایتش معلوم گردد.

^{۱۴} زیرا می‌دانیم که شریعت روحانی است، لیکن من جسمانی و فروخته شده به گناه هستم.^{۱۵} زیرا نمی‌دانم چه می‌کنم. چونکه آنچه می‌خواهم نمی‌کنم، لیکن آنچه را که از آن متنفرم، به جا می‌آورم.^{۱۶} حال اگر آنچه را که نمی‌خواهم، انجام می‌دهم، تایید می‌کنم که شریعت نیکوست.^{۱۷} پس حال دیگر من نیستم که آن را انجام می‌دهم، بلکه گناه، که در من ساکن است.^{۱۸} زیرا می‌دانم که در من، هیچ نیکویی ساکن نیست یعنی در نفس من. زیرا اشتیاق انجام آنچه که درست است، در من هست، اما نه آن توان که آن را به جا آورم.^{۱۹} زیرا آن عمل نیکو را که می‌خواهم، انجام نمی‌دهم، اما دائم آن عمل بدی را که نمی‌خواهم، به جا می‌آورم.^{۲۰} حال اگر آنچه را که نمی‌خواهم، به جا می‌آورم، پس دیگر من انجام‌دهنده آن نیستم، بلکه گناهی که در من ساکن است.

^{۲۱} پس این شریعت را می‌یابم که وقتی می‌خواهم نیکویی کنم، بدی نزد من حاضر است.^{۲۲} من در باطن از شریعت خدا خشنودم،^{۲۳} اما شریعتی دیگر در اعضای خود می‌بینم که با شریعت ذهن من در جنگ است و مرا اسیر شریعت گناه می‌سازد که در اعضای من ساکن است.^{۲۴} آه که چه مرد بدبختی هستم! کیست که مرا از این جسم مرگ رهایی بخشد؟^{۲۵} به واسطه خداوندمان عیسی مسیح، خدا را سپاس باد! پس، من با ذهن خود شریعت خدا را بندگی می‌کنم، اما با جسم خود شریعت گناه را.

^۳ و بر این اساس تا زمانی که شوهرش زنده است، اگر با مردی دیگر زیست کند، زنکار خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد است و اگر با مردی دیگر وصلت کند، زنکار نمی‌باشد.

^۴ همچنین، ای برادران من، شما نیز به واسطه جسد مسیح نسبت به شریعت مرده‌اید تا از آن دیگری شوید، متعلق به او که از مردگان برخیزانیده شد، تا که برای خدا ثمر آوریم.^۵ زیرا زمانی که در جسم به سر می‌بردیم، امیال گناه‌آلودمان که شریعت آنها را برمی‌انگیخت، در اعضای ما عمل می‌کرد تا برای مرگ ثمر آوریم.^۶ اما اکنون با مردن نسبت به آنچه که در آن اسیر بودیم، از شریعت آزاد شده‌ایم تا در طریق تازگی روح خدمت کنیم، نه در کهنه‌گی حروف نوشته شده.

شریعت و گناه

^۷ پس چه گوئیم؟ اینکه شریعت گناه است؟ به هیچوجه! با اینحال اگر به شریعت نبود، نمی‌دانستم که گناه چیست. زیرا اگر شریعت نگفته بود «طمع موزز»، نمی‌دانستم طمع ورزیدن چیست.^۸ اما گناه از این حکم، فرصت یافت تا هر نوع طمع را در من پدید آورد. زیرا جدا از شریعت، گناه مرده است.^۹ زمانی من جدا از شریعت، زنده بودم؛ اما چون حکم آمد، گناه زنده گشت و من مُردم.^{۱۰} همان حکم که حیات را وعده داد، در مورد من به مرگ انجامید.^{۱۱} زیرا گناه از حکم فرصت یافته، مرا فریفت و به واسطه آن مرا کشت.^{۱۲} بنابراین، شریعت، مقدّس است و حکم نیز مقدّس، عادل و نیکو.

۴:۷ منظور از جسد مسیح، بدن به صلیب کشیده شده مسیح است.

۵:۷ یا: «در وضعیت انسان نفسانی».

۶:۷ منظور نوشته شریعت است.

۷:۷ خروج ۲۰:۱۷ و تثنیه ۵:۲۱

۱۸:۷ یا: «در آن انسانِ نفسانی که من هستم»؛ همچنین در آیه ۲۵.

زندگی در روح

پس اکنون برای آنان که در مسیح عیسی هستند، دیگر هیچ محکومیت نیست،^۲ زیرا در مسیح عیسی، شریعت روح حیات، مرا از شریعت گناه و مرگ آزاد کرد؛^۳ زیرا خدا به انجام رسانید آنچه را که شریعت که به وسیله جسم، تضعیف شده بود، قادر به انجامش نبود. او پسر خود را به شباهت انسان گناهکار و برای گناه فرستاده، گناه را در جسم محکوم کرد،^۴ تا آنچه شریعت مطالبه می‌کند، در ما کامل گردد، که نه بر طبق جسم بلکه بر طبق روح رفتار می‌کنیم.

^۵ زیرا آنانی که برحسب جسم هستند، به آنچه از جسم است می‌اندیشند، اما آنان که برحسب روح هستند، به آنچه از روح است.^۶ از آنرو که تفکر جسم، مرگ است، اما تفکر روح، حیات و سلامتی است.^۷ زیرا تفکر جسم دشمنی با خداست، چونکه مطیع شریعت خدا نیست و نمی‌تواند هم باشد،^۸ و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خوشنود سازند.

^۹ اما شما در جسم نیستید، بلکه در روح، البته اگر روح خدا در شما ساکن باشد. و اگر کسی روح مسیح را نداشته باشد، او از آن وی نیست.

^{۱۰} اما اگر مسیح در شماست، هرچند جسم به سبب گناه مرده است، اما روح برای شما حیات است به سبب صالح شمردگی.^{۱۱} و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح عیسی را از مردگان برخیزانید، به بدنهای فانی شما نیز حیات خواهد بخشید به واسطه روح خود که در شما ساکن است.

هم ارث با مسیح

^{۱۲} پس ای برادران، مدیون جسم نیستیم، تا بر طبق جسم زندگی کنیم.^{۱۳} زیرا اگر بر طبق جسم زندگی کنید، خواهید مرد؛ اما اگر به وسیله روح، اعمال بدن را بگشاید، خواهید زیست.^{۱۴} زیرا آنان که از روح خدا هدایت می‌شوند، پسران خدایند.

^{۱۵} زیرا که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز ترسان باشید، بلکه روح پسرخواندگی را یافته‌اید که به وسیله آن ندا می‌کنیم: «آبا، پدر.»^{۱۶} و روح خود با روح ما شهادت می‌دهد که ما فرزندان خدا هستیم.^{۱۷} و اگر فرزندانیم، پس وارثان نیز هستیم، یعنی وارثان خدا و هم‌ارث با مسیح. زیرا اگر در رنجهای مسیح شریک باشیم، در جلال او نیز شریک خواهیم بود.

جلال آینده

^{۱۸} زیرا می‌دانم، رنجهای زمان حاضر در قیاس با جلالی که در ما آشکار خواهد شد، هیچ است.

^{۱۹} زیرا خلقت با اشتیاق در انتظار ظهور پسران خدا می‌باشد.^{۲۰} زیرا خلقت مطیع بطالت شد، نه به خواست خود، بلکه به سبب او که آن را مطیع کرد، با این امید که^{۲۱} خود خلقت نیز از بندگی فساد رهایی خواهد یافت تا در آزادی پرجلال فرزندان خدا سهیم شود.

^{۲۲} زیرا می‌دانیم که تمامی خلقت تا الان با هم در آه کشیدن و درد زایمان می‌باشند.^{۲۳} و نه تنها خلقت، بلکه خود ما نیز که نوبر روح را داریم، در درون خویش می‌نالیم، و مشتاقانه در انتظار پسرخواندگی، یعنی رهایی بدنهای خویش هستیم.^{۲۴} زیرا که در همین امید نجات یافته‌ایم.

۱:۸ در برخی از نسخ، اضافه شده: «که نه به حسب جسم، بلکه به حسب روح سلوک نمود.»

۳:۸ یا، بعنوان قربانی گناه

۳:۸ یا: «در شباهت انسان گناهکار و برای گناه فرستاد.»

۴:۸ یا: «بر طبق خواسته‌ها و معیارهای انسان نفسانی؛ همچنین در آیه ۱۳.»

۸:۸ یا: «در وضع انسان نفسانی به سر می‌برند؛ همچنین در آیه ۹.»

۱۵:۸ «آبا» در زبان آرامی به معنی «بابا» است.

۱۶:۸ یا «به»

۲۳:۸ یا: «و نه تنها این.»

قحطی یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟^{۳۶} چنانکه نوشته شده است: «به خاطر تو تمامی روز کشته و چون گوسفندان گشتاری شمرده می شویم.»^{۳۷} بلکه در همه این امور بیش از فاتحان هستیم، به واسطه او که ما را محبت کرد.^{۳۸} زیرا یقین دارم که نه مرگ و نه زندگی، نه فرشتگان و نه ریاستها، نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده، نه هیچ قدرتی،^{۳۹} و نه بلندی و نه پستی، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت، قادر خواهد بود ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، جدا سازد.

انتخاب حاکم خدا

۹ در مسیح راست می گویم - دروغ نمی گویم؛ و وجدانم در روح القدس مرا شاهد است که در قلب خود غمی عظیم و اندوهی پایان ناپذیر دارم.^۳ زیرا آرزو می داشتم که خود در راه برادرانم، که بر حسب جسم خویشان منند، ملعون شوم و از مسیح محروم گردم.^۴ آنها اسرائیلی اند و فرزندخواندگی، جلال، عهدها، اعطای شریعت، عبادت، و وعده‌ها، از آن ایشان است.^۵ پاتریارخها به ایشان تعلق دارند، و مسیح به حسب جسم از نسل آنان است، که خدای مافوق همه است، متبارک تا به ابد. آمین.^۶ ولی چنین نیست که گویا کلام خدا به انجام نرسیده باشد، زیرا نه همه آنها که از اسرائیل اند، به اسرائیل تعلق دارند؛^۷ و نه همه آنها که از نسل ابراهیم اند، فرزندان او هستند. بلکه «نسل تو از اسحاق خوانده خواهد شد.»^۸ یعنی فرزندان جسم نیستند که فرزندان خدایند، بلکه فرزندان وعده از نسل شمرده می شوند.^۹ زیرا این است آن وعده که گفت: «سال بعد، در همین

اما امیدی که دیده شد، دیگر امید نیست. زیرا چگونه کسی به امید چیزی باشد که آن را می بیند؟^{۲۵} اما اگر به چیزی امیدواریم که ندیده‌ایم، با صبر انتظارش را می کشیم.

^{۲۶} و همچنین روح نیز ضعف ما را کمک می کند. زیرا نمی دانیم چگونه باید دعا کنیم. اما روح با ناله‌هایی بیان نشدنی، برای ما شفاعت می کند.^{۲۷} و او که تفتیش کننده دلهاست، فکر روح را می داند، زیرا روح مطابق اراده خدا برای مقدسین شفاعت می کند.

^{۲۸} و می دانیم که برای آثانی که خدا را دوست دارند و بر طبق اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها با هم برای خیریت در کار است.^{۲۹} زیرا آثانی را که از پیش شناخت، ایشان را همچنین از پیش معین فرمود تا به شباهت پسرش درآیند، تا او فرزند ارشد از برادران بسیار باشد.^{۳۰} و آثانی را که از پیش معین فرمود، ایشان را نیز خواند؛ و آثانی را که خواند، نیز صالح شمرد، و آثانی را که صالح شمرد، همچنین جلال بخشید.

محبت ابدی خدا

^{۳۱} پس به این چیزها چه بگوئیم؟ اگر خدا با ماست، کیست بر ضد ما؟^{۳۲} او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه همه ما تسلیم نمود، آیا همراه با او همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟^{۳۳} کیست که بر برگزیدگان خدا اتهام زند؟ خداست که آنها را صالح می شمارد.^{۳۴} کیست که محکومشان کند؟ مسیح عیسی همانی است که مُرد، و نیز برخیزانیده شد و به دست راست خداست، اوست که برای ما شفاعت می کند!^{۳۵} کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا مصیبت یا رنج یا جفا یا

۲۸:۸ یا: «می دانیم خدا در حق آنان که دوستش می دارند و بر طبق اراده‌اش فرا خوانده شده‌اند، همه چیز را با هم برای خیریت به کار می گیرد» و یا «می دانیم که در همه چیزها، خدا برای خیریت کسانی که او را دوست می دارند ... مشغول کار است.»

۲۶:۴۴ مزمور

۵:۹ اجداد بزرگ قوم یهود

۷:۹ پیدایش ۲۱: ۱۲

کوزه‌گر اختیار بر گل ندارد که از یک خمیر گل، ظرفی برای مصرف مهم و ظرفی دیگر برای مصرف معمولی بسازد؟

۲۲ و چه می‌توان گفت اگر خدا که می‌خواهد غضب خود را آشکار سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بودند، با بردباری بسیار تحمل کند ۲۳ تا بتواند عظمت جلال خود را بر ظروف رحمت که از پیش برای جلال مهیا کرد، معلوم گرداند. ۲۴ حتی ما را نیز که خوانده است، نه تنها از یهودیان، بلکه از غیریهودیان نیز. ۲۵ چنانکه در هوشع می‌گوید:

«آنانی را که قوم من نبودند،

‘قوم خویش’ خواهم خواند،

و او را که محبوب من نبود،

‘محبوب خویش’ خواهم خواند.»

۲۶ و «در همان جایی که به ایشان گفته شده بود:

“شما قوم من نیستید“،

در همان جا ‘پسران خدای زنده’

خوانده خواهند شد.»

۲۷ و اشعیا درباره اسرائیل ندا می‌کند که: «حتی

اگر شمار بنی اسرائیل مانند شنهای دریا باشد،

فقط باقیماندگانی از ایشان نجات خواهند یافت.

۲۸ زیرا خداوند حکم خود را کامل و بی‌تأمل بر زمین

اجرا خواهد کرد.» ۲۹ و چنانکه اشعیا پیشگویی

کرده است:

«اگر خداوند لشکرها

نسلی برایمان باقی نمی‌گذاشت،

مانند سُدوم می‌شدیم

وقت مراجعت خواهم کرد و سارا را پسری خواهد بود.»

۱۰ نه تنها این، بلکه فرزندان ریکا نیز از یک پدر، یعنی از جد ما اسحاق بودند. ۱۱ اما پیش از آنکه آنها به دنیا بیایند، و یا عملی خوب یا بد انجام دهند - برای اینکه مقصود خدا در گزینش استوار بماند، نه از راه اعمال، بلکه به واسطه او که انسان را فرا می‌خواند - ۱۲ به او گفته شد که «بزرگتر، کوچکتر را خدمت خواهد کرد.» ۱۳ چنانکه نوشته شده است: «یعقوب را دوست داشتیم، اما از عیسو نفرت کردم.»

۱۴ پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ به هیچوجه! ۱۵ زیرا به موسی می‌گوید:

«رحم خواهم کرد

بر هر که رحیم هستم؛

و شفقت خواهم کرد

بر هر که شفقت دارم.»

۱۶ بنابراین، به خواست یا تلاش انسان بستگی

ندارد، بلکه به خدایی که رحم می‌کند. ۱۷ زیرا

کتاب به فرعون می‌گوید: «تو را به همین منظور

برانگیختم تا قدرت خود را در تو آشکار سازم، و تا

نام من در سراسر جهان اعلان گردد.» ۱۸ پس بر

هر که بخواید، رحم می‌کند و هر که را بخواید،

سختدل می‌سازد.

۱۹ پس مرا خواهی گفت: «دیگر چرا ما را

سرزنش می‌کند؟ زیرا کیست که بتواند با اراده

او مقاومت کند؟» ۲۰ اما ای انسان، تو کیستی

که با خدا جدل کنی؟ آیا مصنوع می‌تواند به

صانع خود بگوید «چرا مرا چنین ساختی؟» ۲۱ آیا

۹:۱۸ پیدایش ۱۰:۱۴ و ۱۴

۹:۲۵ پیدایش ۲۳:۲۵

۹:۱۳ قلاکی ۲:۱ و ۳

۹:۱۵ خروج ۱۹:۳۳

۹:۱۷ خروج ۱۶:۹

۹:۲۰ اشعیا ۱۶:۲۹ و ۹:۴۵

۹:۲۵ هوشع ۲۳:۲

۹:۲۶ هوشع ۱۰:۱

۹:۲۸ اشعیا ۲۲:۱۰ و ۲۳

و همچون عَمَورَه می گشتیم.»

بی‌ایمانی قوم اسرائیل

۳۰ پس چه گوئیم؟ غیریهودیبانی که در پی صالح بودن نبودند، آن را به دست آوردند، یعنی آن صالح بودنی که از ایمان است؛^{۳۱} اما اسرائیل که در پی شریعت صالح بودن بودند، آن شریعت را به دست نیاوردند.^{۳۲} چرا؟ زیرا نه از راه ایمان، بلکه از طریق اعمال در پی آن بودند. آنان به 'سنگ لغزش' لغزش خوردند.^{۳۳} چنانکه نوشته شده است:

«هان در صَهبیون سنگ لغزش

و صخره رنجش می‌نهم،

و هر کس به او ایمان آورد،

شرمنده نخواهد گردید.»

۱ • ای برادران، آرزوی قلبی و دعای من نزد خدا برای ایشان این است که نجات یابند.^۲ زیرا دربارۀ ایشان شهادت می‌دهم که برای خدا غیرت دارند، اما نه از روی معرفت.^۳ زیرا ناآگاه از اعمال صالح شمارنده خدا، بر آن بودند که صالح بودن شخص خود را برقرار سازند و مطیع آن طریقی که از جانب خدا صالح شمرده می‌شدند، نگشتند.^۴ زیرا مسیح غایت شریعت است به جهت صالح شمرده شدن هر کس که ایمان آورد.

پیام نجات برای همه

۵ زیرا موسی دربارۀ آن صالح بودن که بر اساس شریعت است، می‌نویسد که: «هرکس که احکام را

به جا آورد، به واسطه آنها زیست خواهد کرد.»^۶ اما آن صالح بودن که بر اساس ایمان است، می‌گوید: «در دل خود مگو "کیست که به آسمان صعود کند؟"» - یعنی تا مسیح را فرود آورد -^۷ یا «"کیست که به هاویه نزول کند؟"» - یعنی تا مسیح را از دنیای مردگان باز آورد.^۸ لیکن چه می‌گوید؟ «این کلام نزدیک تو، در دهان تو، و در دل توست.» یعنی این کلام ایمان است که اعلان می‌کنیم،^۹ زیرا اگر به زبان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است و در دل خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت.^{۱۰} زیرا که انسان به دل ایمان می‌آورد و صالح شمرده می‌شود، و به زبان اعتراف می‌کند و نجات می‌یابد.^{۱۱} زیرا کتاب می‌گوید: «هر که به او ایمان آورد، شرمنده نخواهد شد.»^{۱۲} زیرا که تفاوتی بین یهود و یونانی نیست، چونکه همان خداوند، خداوند همه است و برکات خود را بر همه کسانی که او را می‌خوانند، به‌فراوانی می‌ریزد.^{۱۳} زیرا «هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت.»

۱۴ اما چگونه کسی را بخوانند که به او ایمان نیاورده‌اند؟ و چگونه به کسی ایمان آورند که از او نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی به آنان موعظه نکند؟^{۱۵} و چگونه موعظه کنند، اگر فرستاده نشوند؟ چنانکه نوشته شده است: «چه زیباست پایهای آنانی که خبر خوش را بشارت

۲۹:۹ إشعیا ۱:۹

۳۳:۹ إشعیا ۸:۱۴ و ۱۶:۲۸

۴:۱۰ یا "پایان".

۵:۱۰ لایوان ۱۸:۵

۱۲:۱۰ تثنیه ۳۰:۱۲

۱۳:۱۰ تثنیه ۳۰:۱۳

۱۴:۱۰ تثنیه ۳۰:۱۴

۱۱:۱۰ إشعیا ۲۸:۱۶

۱۳:۱۰ یونیل ۲:۳۲

۲ خدا قوم خود را که از قبل شناخت، رد نکرده است. مگر نمی‌دانید که کتاب دربارہ ایلیا چه می‌گوید؟ که چگونه او از دست قوم اسرائیل نزد خدا استغاثه می‌کند: ۳ «ای خداوند، انبیای تو را کشته، قربانگاههای تو را ویران کرده‌اند و تنها من باقی مانده‌ام و قصد جان مرا دارند.» ۴ اما پاسخ خدا به او چه بود؟ اینکه «برای خود هفت هزار نفر نگاه داشته‌ام که به نزد بَعْل زانو نزده‌اند.» ۵ پس همچنین، در زمان حاضر نیز باقیماندگانی هستند که به حسب فیض انتخاب شده‌اند. ۶ اما اگر از راه فیض است، دیگر بر پایه اعمال نیست؛ وگرنه فیض دیگر فیض نمی‌شد. [اما اگر از راه اعمال باشد، دیگر بر پایه فیض نیست؛ وگرنه عمل دیگر عمل نیست.]

۷ پس مقصود چیست؟ اینکه اسرائیل آنچه را که می‌طلبید، به دست نیاورد. اما برگزیدگان به دست آوردند و بقیه سخت‌دل شدند. ۸ چنانکه نوشته شده است:

«خدا به ایشان روح رخوت داد،

چشمانی که نبینند

و گوشهایی که نشنوند، تا به امروز.»

۹ و داوود می‌گوید:

«سفره‌شان برای ایشان دام و تله باشد

و سنگ لغزش و مکافات.

۱۰ چشمانشان تار شود تا نتوانند ببینند

و پشت ایشان را تا به ابد

می‌دهند.» ۱۶ اما همه مطیع این بشارت نشدند. زیرا اِشعیا می‌گوید: «ای خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟» ۱۷ پس ایمان از شنیدن حاصل می‌شود و شنیدن از طریق کلام مسیح. ۱۸ اما می‌پرسم: آیا نشنیده‌اند؟ البته که شنیده‌اند، زیرا:

«صدایشان در سراسر زمین

منتشر گردید،

و کلامشان تا به اقصای جهان رسید.»

۱۹ اما می‌پرسم: آیا اسرائیل درک نکرد؟ ابتدا،

موسی می‌گوید:

«من شما را به غیرت خواهم آورد

به واسطه آنانی که قومی نیستند،

و به واسطه قومی نادان

شما را خشمگین خواهم ساخت.»

۲۰ سپس، اِشعیا به جرأت می‌گوید:

«آنان که مرا جستجو نکردند، مرا یافتند؛

و خود را بر کسانی که مرا نطلبیدند،

آشکار ساختم.»

۲۱ اما درباره اسرائیل می‌گوید:

«تمامی روز دستهای خود را دراز کردم

به سوی قومی نامطیع و سرکش.»

باقیمانندگان اسرائیل

۱ پس می‌پرسم: آیا خدا قوم خود را رد کرده است؟ به هیچوجه! زیرا من خود اسرائیلی‌ام، از نسل ابراهیم و از قبیله بنیامین.

۱۵:۱۰ اِشعیا ۵۲:۷

۱۶:۱۰ اِشعیا ۵۳:۱

۱۸:۱۰ مزمور ۱۹:۴

۱۹:۱۰ تثنیه ۳۲:۲۱

۲۰:۱۰ اِشعیا ۶۵:۱

۲۱:۱۰ اِشعیا ۶۵:۲

۳:۱۱ پادشاهان ۱۹:۱۰ و

۴:۱۱ در عهد عتیق، بَعْل یکی از خدایان اصلی اقوام کنعانی بود و قوم اسرائیل بارها به پرستش او وسوسه شدند. واژه «بعل» به معنای «ارباب» یا «صاحب» است. مردم کنعان باور داشتند که بعل موجب بارش باران و رشد محصولات می‌شود، بنابراین برای جلب رضایت او، قربانی‌ها، جشن‌ها و حتی اعمال شنیعی مانند فحشای مذهبی انجام می‌دادند.

۴:۱۱ پادشاهان ۱۹:

۸:۱۱ تثنیه ۲۹:۴ و اِشعیا ۲۹:۱۰

خمیده گردان.»

پیوند شدن غیر یهودیان

بمانی؛ و گرنه تو نیز بریده خواهی شد.^{۲۳} و حتی ایشان، اگر در بی‌ایمانی ادامه ندهند، باز پیوند خواهند شد، زیرا خدا قادر است آنها را بار دیگر پیوند زند.^{۲۴} زیرا اگر تو از درخت زیتون وحشی بریده شدی و برخلاف طبیعت به درخت زیتون آزاد پیوند شدی، پس چقدر بیشتر شاخه‌های طبیعی به درخت زیتون خویش پیوند خواهند شد.

راز نجات اسرائیل

^{۲۵} ای برادران، نمی‌خواهم از این راز بی‌خبر باشید، مبدا خود را دانا بیندارید؛ که سخت‌دل بر بخشی از اسرائیل حکمفرما شده است، تا زمانی که تعداد غیریهودیان کامل گردد.^{۲۶} و این چنین تمامی اسرائیل نجات خواهد یافت. چنانکه نوشته شده است:

«رهاننده از صهیون خواهد آمد

و بی‌دینی را از یعقوب

برخواهد داشت.

^{۲۷} و عهد من با ایشان همین خواهد بود

هنگامی که گناهانشان را بردارم.»

^{۲۸} به لحاظ انجیل، به‌خاطر شما، دشمن‌اند. اما به لحاظ گزینش الهی، به‌سبب پدرانشان، محبوبند.^{۲۹} چرا که عطایا و دعوت خدا را برگشت نیست.^{۳۰} زیرا همان‌گونه که شما زمانی نسبت به خدا نافرمان بودید، اما اکنون به سبب نافرمانی ایشان رحمت یافته‌اید،^{۳۱} ایشان نیز اکنون نافرمان شده‌اند تا به سبب رحمت خدا بر شما، اکنون آنها نیز رحمت یابند.^{۳۲} زیرا خدا همه را به نافرمانی سپرده است، تا بر همه رحم کند.

^{۳۳} آه که چه عمیق است

دولت و حکمت و علم خدا!

تقدیرهای او کاوش‌ناپذیر است

و راه‌هایش درک‌نشدنی.

^{۳۴} «زیرا کیست که فکر خداوند را

دانسته

^{۱۱} پس می‌پرسم: آیا لغزیدند تا بیفتند؟ به هیچ‌وجه! بلکه از نافرمانی آنان، نجات به غیریهودیان رسیده است، تا اسرائیل را به غیرت آورد.^{۱۲} حال اگر نافرمانی ایشان دولت‌مندی جهان گردید و شکست ایشان دولت‌مندی غیریهودیان، پس چقدر بیشتر پری ایشان همه را شامل خواهد بود!

^{۱۳} اینک با شما غیریهودیان سخن می‌گویم. از آنجا که من رسول غیریهودیانم، به خدمت خود افتخار می‌کنم،^{۱۴} تا این که هم‌نژادان خود را به غیرت آورم و بعضی را نجات دهم.^{۱۵} زیرا اگر رد شدن ایشان به معنی آشتی جهان است، پذیرفته‌شدنشان چه خواهد بود، جز حیات از مردگان؟^{۱۶} اگر خمیری که به عنوان نویر تقدیم می‌شود، مقدس است، پس تمامی آن خمیر مقدس می‌باشد؛ و اگر ریشه مقدس است، پس شاخه‌ها نیز.

^{۱۷} لیکن اگر بعضی از شاخه‌ها بریده شدند و تو که شاخه زیتون وحشی بودی، در میان شاخه‌های دیگر پیوند شدی و اکنون از شیره مقوی ریشه درخت زیتون تغذیه می‌کنی،^{۱۸} بر آن شاخه‌ها فخر مکن. اگر چنین کنی، به یاد داشته باش که تو حامل ریشه نیستی، بلکه ریشه حامل توست.^{۱۹} پس خواهی گفت: «شاخه‌ها بریده شدند تا من پیوند شوم.»^{۲۰} درست می‌گویی. آنها به سبب بی‌ایمانی‌شان بریده شدند و تو به سبب ایمان استوار هستی. پس مغرور مشو، بلکه بترس.^{۲۱} زیرا اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی رحم نکند، بر تو نیز رحم نخواهد کرد.

^{۲۲} پس مهربانی و سختگیری خدا را در نظر داشته باش؛ سختگیری بر کسانی که افتاده‌اند، اما مهربانی خدا بر تو، البته اگر در مهربانی او ثابت

کمک به نیازمندان می‌کند، با سخاوت. اگر رهبری می‌کند، با غیرت. و اگر اعمال شفقت را به جا می‌آورد، با روی گشاده.

نشانه‌های مسیحی حقیقی

۹ محبت باید بی‌ریا باشد. از بدی نفرت کنید و به آنچه نیکوست، بچسبید. ۱۰ با محبت برادرانه یکدیگر را دوست بدارید. در گذاشتن احترام به هم، از یکدیگر سبقت بگیرید. ۱۱ در غیرت تنبلی نکنید، در روح پرحرارت باشید، خداوند را خدمت کنید. ۱۲ در امید شادمان، در سختی‌ها صبور و در دعا ثابت‌قدم باشید. ۱۳ در رفع احتیاجات مقدسین سهیم شوید و میهمان‌نواز باشید. ۱۴ برای کسانی که به شما آزار می‌رسانند، برکت بطلبید؛ برکت بطلبید و لعنتشان نکنید. ۱۵ با کسانی که شادمانند، شادی کنید، با کسانی که گریانند، بگریید. ۱۶ با یکدیگر در هماهنگی زیست کنید. مغرور نباشید، بلکه با حقیران، معاشرت کنید. خود را هرگز دانا میندازید.

۱۷ به هیچ‌کس به عوض بدی، بدی نکنید، بلکه آنچه را که در نظر همه پسندیده است، به جا آورید. ۱۸ اگر امکان دارد، تا آنجا که در توانتان است، با همه در صلح زندگی کنید. ۱۹ ای عزیزان، انتقام مگیرید، بلکه آن را به غضب خدا واگذارید. زیرا نوشته شده که «خداوند می‌گوید: "انتقام از آن من است، من جزا خواهم داد."» ۲۰ برعکس، «اگر دشمنت گرسنه است، به او خوراک بده! و اگر تشنه است، او را بنوشان؛ زیرا اگر چنین کنی، اخگرهای سوزان بر سرش خواهی انباشت.» ۲۱ مغلوب بدی مشو، بلکه بدی را با نیکویی مغلوب ساز.

و یا مشاور او بوده باشد؟»
 ۳۵ «و چه کسی هدیه‌ای به خدا تقدیم کرده که به او بازپس داده شود؟»
 ۳۶ زیرا همه چیز از او، و به واسطه او، و برای او است. او را تا ابد جلال باد. آمین.

قربانی زنده

۱۲ پس ای برادران، به رحمت‌های خدا، از شما استدعا می‌کنم که بدن‌های خود را چون قربانی زنده و مقدس و پسندیده به خدا تقدیم کنید که عبادت روحانی شما است. ۲ و همشکل این جهان مشوید، بلکه با تازه شدن ذهن خود متبدل گردید. آنگاه تشخیص خواهید داد که اراده خدا چیست؛ و چیست نیکو، پسندیده، و کامل.

عطایای فیض

۳ زیرا به آن فیضی که به من عطا شده است، هر یک از شما را می‌گویم که خود را بالاتر از آنچه می‌باید، میندازید، بلکه هر یک به میزان ایمانی که خدا بخشیده است، با تشخیصی درست درباره خود قضاوت کنید. ۴ زیرا همان‌گونه که در یک بدن اعضای بسیار داریم و همه همان عملکرد را ندارند،^۵ ما نیز که بسیاریم، در مسیح یک بدن هستیم و هر یک، اعضای یکدیگر. ۶ حال بر حسب فیضی که به ما داده شده، عطایای گوناگون داریم، بیاپید آنها را به کار گیریم؛ اگر نبوت است، موافق ایمانمان،^۷ اگر خدمت است، در خدمت‌مان، اگر کسی تعلیم می‌دهد، در تعلیمش.^۸ اگر تشویق می‌نماید، در تشویقش، اگر

۱۱:۳۴ إشعیا ۴۰:۱۳ و ارمیا ۲۳:۱۸

۱۱:۳۵ ایوب ۴۱:۱۱

۱۲:۱۹ تثنیه ۳۲:۳۵

۱۲:۲۰ یک اصطلاح تصویری. منظور از این عبارت سوزانیدن فرد نیست، بلکه شرمندگی کردن او به نحوی که به توبه‌اش منجر گردد.

اطاعت از صاحبان قدرت

۱۱ علاوه بر این، زمان را می‌دانید، که ساعت برایتان رسیده است که از خواب بیدار شوید. زیرا الان نجات به ما نزدیکتر است از آن وقتی که ایمان آوردیم. ۱۲ شب رو به پایان است و روز نزدیک شده است. پس بیایید اعمال تاریکی را دور اندازیم و زره نور را بپوشیم. ۱۳ بیایید آن‌گونه رفتار کنیم که در روز، نه در عیاشی‌ها و میگساری، نه در هرزگی و شهوت پرستی، نه در نزاع و حسد. ۱۴ بلکه عیسی مسیح خداوند را بپوشید و برای جسم تدارک نبینید که امیال آن را ارضا کنید.

یکدیگر را داوری نکنید

۱۴ کسی را که در ایمان ضعیف است، بپذیرید، لیکن در مورد عقاید، نزاع نکنید. ۲ یکی ایمان دارد که مجاز است به خوردن هر چیز، در حینی که شخص ضعیف فقط سبزیجات می‌خورد. ۳ پس آن که همه چیز می‌خورد، آن که را که نمی‌خورد، تحقیر نکند. و آن که هر چیز نمی‌خورد، نباید آن کس را که همه چیز می‌خورد، محکوم کند. زیرا خدا او را پذیرفته است. ۴ تو کیستی که بر خادم کسی دیگر حکم می‌کنی؟ او در حضور آقای خود است که یا استوار می‌ایستد و یا سقوط می‌کند. و او استوار خواهد ماند، زیرا خداوند قادر است او را استوار گرداند.

۵ یکی، یک روز را از دیگر روزها بیشتر ارج می‌نهد، و دیگری، همه روزها را یکسان می‌شمارد. هر کس باید در ذهن خود به تمامی قانع شده باشد. ۶ آن که آن روز را مهم می‌شمارد، برای خداوند چنین می‌کند. آن که می‌خورد، برای خداوند می‌خورد، زیرا خدا را شکر می‌گوید، و آن که از خوردن می‌پرهیزد، او نیز برای خداوند چنین می‌کند و خدا را شکر می‌گوید. ۷ زیرا هیچ‌یک از ما برای خود زندگی نمی‌کند و هیچ‌یک از ما برای

۱۳ هر کس باید مطیع قدرت‌های حاکم باشد، زیرا هیچ قدرتی جز از سوی خدا نیست، و آنهایی که وجود دارند، از جانب خدا مقرر شده‌اند. ۲ پس هر که در مقابل قدرتی عصیان کند، نسبت به آنچه خدا مقرر کرده است، عصیان می‌کند و آنان که عصیان می‌کنند، داوری بر خود می‌آورند. ۳ زیرا درستکاران را از حاکمان ترسی نیست، بلکه بدکاران. آیا ترسی از او که بر مسند قدرت نشسته است، نداری؟ پس آنچه را که درست است، انجام بده که تحسین او را خواهی یافت. ۴ زیرا خادم خداست برای نیکویی تو. اما اگر بدی کنی، بترس، زیرا شمشیر را بیهوده به کمر نبسته است. زیرا او خادم خداست، دادخواهی که غضب خدا را بر خلافکاران جاری می‌سازد. ۵ پس می‌باید که مطیع او شوی، که نه تنها از غضب خدا بگریزی، بلکه به سبب وجدان خود نیز. ۶ زیرا به همین سبب نیز خراج می‌پردازید، چونکه صاحبان قدرت، خادمین خدا هستند که به همین امر رسیدگی می‌کنند. ۷ پس حق همه را به آنان ادا کنید: خراج را به مستحق خراج، جزیه را به مستحق جزیه، احترام را به مستحق احترام، و عزّت را به مستحق عزّت.

انجام شریعت از طریق محبت

۸ مدیون کسی نباشید، جز اینکه یکدیگر را محبت کنید، زیرا هر که به دیگری محبت کند، شریعت را به جا آورده است. ۹ زیرا احکام 'زنا مکن'، 'قتل مکن'، 'دزدی مکن'، 'طمع مورز'، و هر حکم دیگر، همه در این کلام خلاصه می‌شود که «همسایه خود را چون خود محبت کن.» ۱۰ محبت، به همسایه خود بدی نمی‌کند؛ پس محبت به انجام رسیدن شریعت است.

که می‌خورد، باعث لغزش دیگری گردد.^{۲۱} بهتر است که گوشت نخوری، یا شراب ننوشی، یا هر کاری را که باعث لغزش برادرت می‌شود، انجام ندهی.

^{۲۲} ایمانی را که داری، بین خود و خدا نگاه دار. خوشا به حال کسی که به خاطر آنچه نیکو می‌شمارد، خود را محکوم نمی‌کند.^{۲۳} اما کسی که شک دارد، اگر بخورد، محکوم می‌شود. زیرا به ایمان نخورده است و آنچه از ایمان نباشد، گناه است.

نمونه مسیح

ما که قوی هستیم، وظیفه داریم که ناتوانی‌های ضعیفان را متحمل شویم و در پی خشنودی خویش نباشیم.^۲ هر یک از ما باید همسایه خود را خشنود سازد، در آنچه برای او نیکو باشد، تا بنایش نماید.^۳ زیرا مسیح در پی خشنودی خود نبود، بلکه چنانکه نوشته شده است: «ملامت‌های ملامت‌کنندگان تو بر من افتاده است.»^۴ زیرا آنچه در گذشته نوشته شد، برای تعلیم ما بوده تا به صبر و دلگرمی کتب مقدس امید داشته باشیم.

^۵ اینک خدای صبر و دلگرمی به شما عطا کند که به پیروی از مسیح عیسی با یکدیگر همفکر باشید،^۶ تا با هم یک‌صدا شده، خدا و پدر خداوندان عیسی مسیح را تمجید کنید.^۷ پس یکدیگر را بپذیرید همان‌گونه که مسیح شما را پذیرفت، برای جلال خدا.

مسیح امید یهود و غیر یهود

^۸ زیرا به شما می‌گویم که مسیح به جهت نشان دادن حقیقت خدا، خادم ختنه‌شدگان شد تا وعده‌هایی را که به پاتریارخا داده شده بود، تأیید

خود نمی‌میرد.^۸ اگر زندگی می‌کنیم، برای خداوند زندگی می‌کنیم، و اگر می‌میریم، برای خداوند می‌میریم. پس خواه زندگی کنیم، خواه بمیریم، از آن خداوندیم.^۹ زیرا مسیح به همین سبب مرد و زنده شد تا خداوند مردگان و زندگان باشد.

^{۱۰} پس تو چرا بر برادر خود حکم می‌کنی؟ یا تو چرا برادر خود را تحقیر می‌نمایی؟ زیرا همه ما در برابر تخت داوری خدا خواهیم ایستاد.^{۱۱} زیرا نوشته شده است:

«خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که

هر زانویی در برابر من خم خواهد شد

و هر زبانی به خدا اقرار خواهد کرد.»

^{۱۲} پس هر یک از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

سبب لغزش کسی مشو

^{۱۳} بنابراین، بیایید بر یکدیگر حکم نکنیم. بلکه تصمیم بگیرید که هرگز سنگ لغزش یا مانعی در راه برادر خود نگذارید.^{۱۴} می‌دانم و در عیسی خداوند یقین دارم که هیچ چیز به خودی خود نجس نیست، جز برای کسی که آن را نجس می‌شمارد؛ برای او نجس است.^{۱۵} زیرا اگر برادرت به آنچه می‌خوری، آزرده می‌شود، دیگر به محبت رفتار نمی‌کنی. با خوراک خود، کسی را که مسیح برای او مرد، هلاک مساز.^{۱۶} پس مگذارید آنچه را که شما نیکو می‌شمارید، بد گفته شود.^{۱۷} زیرا پادشاهی خدا خوردن و نوشیدن نیست، بلکه صالح بودن و سلامتی و شادی در روح‌القدس است.^{۱۸} هر که بدین طریق مسیح را خدمت کند، نزد خدا پذیرفته است و نزد مردم مقبول.

^{۱۹} پس بیایید آنچه را که موجب صلح و صفا و بنای یکدیگر می‌شود، دنبال کنیم.^{۲۰} کار خدا را به خاطر خوراک خراب مکن. به راستی هم که همه چیز پاک است، لیکن غلط است که کسی با چیزی

داده تا غیریهودیان را مطیع گردانم در سخن و در عمل.^{۱۹} به قوّت آیات و معجزات و به قوّت روح خدا از اورشلیم تا به ایلیریکوم دور زده، خدمت انجیل مسیح را به کمال، به انجام رسانده‌ام.^{۲۰} لیکن اشتیاقم را بر این قرار داده‌ام که در جایی بشارت دهم که مسیح هنوز در آنجا شناخته نشده، مبادا بر بنیاد کسی دیگر بنا کنم.^{۲۱} بلکه چنانکه نوشته شده است:

«آنانی که خبر او را نیافتند،

خواهند دید

و آنانی که هرگز نشنیده بودند،

خواهند فهمید.»

نقشه پولس برای دیدار از روم

^{۲۲} به همین سبب، بارها از آمدن نزد شما منع شده‌ام.

^{۲۳} اما اکنون در این مناطق، دیگر جایی برای کار باقی نیست و چون سالهاست مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام،^{۲۴} امید دارم سر راهم به اسپانیا، به دیدار شما بیایم تا پس از آنکه از مصاحبت شما بهره‌مند شدم، مرا در سفر به آنجا یاری دهید.^{۲۵} لیکن در حال حاضر عازم اورشلیم هستم تا به مقدسین در آنجا کمک رسانم،^{۲۶} زیرا کلیساهای مقدونیه و آخائیه مصلحت دیدند که برای مستمندانی که در میان مقدسین اورشلیم هستند، کمک مالی بفرستند.^{۲۷} آنها خود به انجام این کار رغبت داشتند و به راستی هم که مدیون آنها هستند، زیرا اگر غیریهودیان در برکات روحانی ایشان شریک شدند، آنها نیز می‌بایست که با برکات مادی خود، ایشان را خدمت کنند.^{۲۸} بنابراین، چون این کار را به اتمام رسانم و مبالغی را که جمع‌آوری شده، به آنان تحویل دهم،

کند،^۹ و تا غیریهودیان، خدا را به سبب رحمتش تمجید نمایند. چنانکه نوشته شده است:

«از این رو، تو را در میان قومها

تمجید خواهم کرد،

و به نام تو خواهم سرایید.»

^{۱۰} و باز می‌گوید:

«ای قومها، با قوم او شادی کنید.»

^{۱۱} و نیز:

«ای همه قومها، خداوند را حمد گوید،

و ای تمامی ملتها، او را بستایید.»

^{۱۲} و اِشعیا نیز می‌گوید:

«ریشه یسا خواهد آمد،

حتی او که به حکمرانی قومها

برخواهد خاست؛

به او قومها امید خواهند داشت.»

^{۱۳} اینک خدای امید، شما را از کمال خوشی و آرامی در ایمان پُر سازد تا به قدرت روح‌القدس، سرشار از امید باشید.

پولس خادم غیریهودیان

^{۱۴} ای برادران، درباره شما یقین دارم که شما خود از نیکویی، مملو و از معرفت کامل، پُر هستید و قادر به تعلیم یکدیگر.^{۱۵} لیکن در بعضی نکات، به سبب یادآوری، بسیار جسارت کرده به شما نوشتم، زیرا خدا این فیض را به من بخشیده است^{۱۶} که خادم مسیح عیسی باشم برای غیریهودیان در خدمت کهنات انجیل خدا، تا هدیه غیریهودیان مقبول شود و تقدیس شده به روح‌القدس.

^{۱۷} پس در مسیح عیسی به خدمت خود به خدا افتخار می‌کنم.^{۱۸} زیرا جرات نمی‌کنم از چیزی سخن بگویم، جز آنچه مسیح از طریق من انجام

۴۹:۱۸ ۲۹:۱۵ سموئیل ۲۲:۵۰ و مزمور ۴۹:۱۸

۱۰:۱۵ ۱۰:۳۲ تثنیه

۱۱:۱۵ مزمور ۱۱۷:۱

۱۲:۱۵ اِشعیا ۱۱:۱۰

۱۸:۱۵ منظور: «اطاعت غیریهودیان از خدا در ایمان آوردن به پیام انجیل است.»

۲۱:۱۵ اِشعیا ۵۲:۱۵

رسانید. به اهل خانه آریستوبولس سلام گوید. ^{۱۱} به خویش من هیرودیون سلام گوید. به اهل خانه نارکیسوس که در خداوند هستند، سلام برسانید. ^{۱۲} به خادمین خداوند، تریفینا و تریفوسا سلام رسانید. و نیز به دوست عزیزم پرسپیس، که در خداوند بسیار زحمت کشیده است، سلام گوید. ^{۱۳} به رؤس برگزیده در خداوند، و نیز به مادر او که برای من نیز مادر بوده، سلام رسانید. ^{۱۴} به آسینکریتوس، فلگون، هیرمس، پاتروباس و هیرماس و برادرانی را که با ایشان هستند، سلام گوید. ^{۱۵} به فیلولوگوس، یولیا، نیرپاس و خواهرش، و به اولیمپاس و همه مقدسینی که با ایشانند، سلام رسانید. ^{۱۶} یکدیگر را به بوسه‌ای مقدّسه سلام گوید. همه کلیساهای مسیح به شما سلام می‌فرستند.

آخرین دستورات و سلام‌ها

^{۱۷} ای برادران، می‌خواهم از شما استدعا کنم مراقب آن کسان باشید که عامل جدایی‌اند و در راه شما مانع ایجاد می‌کنند و با تعلیمی که شما یافته‌اید، مخالفت می‌ورزند؛ از آنان دوری کنید، ^{۱۸} زیرا چنین اشخاص خداوند ما مسیح را خدمت نمی‌کنند، بلکه شکم خود را، و با سخنانی زیبا و تملق‌آمیز ساده‌دلان را می‌فریبند. ^{۱۹} زیرا اطاعت شما در بین همه مردم معروف است، پس، درباره شما شادمانم. اما می‌خواهم شما در امور نیک، دانا و در امور بد، معصوم باشید.

^{۲۰} خدای سلامتی به‌زودی شیطان را زیر پایهای شما له خواهد کرد.

فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد.

^{۲۱} همکارم تیموتائوس به شما سلام می‌رساند، همچنین خویشان من لوکیوس، یاسون و سوسیپاتروس برای شما سلام می‌فرستند.

^{۲۲} من، ترتیوس، کاتب این نامه، در خداوند به شما سلام می‌گویم.

از راه شما، راهی اسپانیا خواهم شد. ^{۲۹} می‌دانم که وقتی نزد شما بیایم، به پُری برکت مسیح خواهم آمد.

^{۳۰} ای برادران، به‌خاطر خداوند ما عیسی مسیح و به محبت روح، از شما استدعا دارم که با من در دعا‌هایتان نزد خدا جدّ و جهد کنید. ^{۳۱} که تا من از بی ایمانانِ یهودیه آزاد شوم و خدمتم در اورشلیم نزد مقدسین پذیرفته شود. ^{۳۲} تا به خواست خدا با خوشی نزد شما بیایم و در کنار شما استراحت یابم. ^{۳۳} خدای صلح و سلامتی همراه همه شما باشد. آمین.

سلام‌های شخصی

۱۶ خواهرمان فیبی خادم کلیسای کنخریه را به شما می‌سپارم ^۲ تا شما او را در خداوند، به طوری که شایسته مقدسین است، بپذیرید و در هر چیزی که از شما بخواهد، او را کمک کنید. زیرا او به بسیاری، از جمله خود من، کمک کرده است.

^۳ به پریسکیلا و آکیلا، همکاران من در مسیح عیسی، سلام برسانید، ^۴ که جان خود را به خاطر من به خطر انداختند، و نه تنها من، بلکه همه کلیساهای غیریهودیان نیز از آنان سپاسگزارند.

^۵ همچنین به کلیسایی که در خانه آنها است، سلام رسانید. به دوست عزیزم اینیتوس سلام رسانید، که نوبر کسانی است که در آسیا به مسیح گرویده‌اند. ^۶ به مریم که برای شما زحمت بسیار کشید، سلام رسانید. ^۷ به خویشان من، آندرونیکوس و یونباس که با من در زندان بودند، سلام رسانید. آنان در میان رسولان، شناخته شده‌اند و پیش از من در مسیح بوده‌اند. ^۸ به

آمپلیاتوس، دوست عزیز من در خداوند، سلام رسانید. ^۹ به همکاران در مسیح، اوربانوس، و دوست عزیزم، استاخیس، سلام رسانید. ^{۱۰} به

آپلیس که در مسیح آزموده شده است، سلام

۳:۱۶ در اصل یونانی: «پُریسکا»، که شکل کوتاه شده «پریسکیلا» است.

۱۲:۱۶ «پرسپیس» یعنی «زن پارسی یا ایرانی».

۲۳ گایوس که میزبان من و تمامی کلیسا است، برای شما سلام می‌فرستد. اِراستوس که خزانه‌دار شهر است، و برادر ما کوآرتوس برای شما سلام دارند. ۲۴ فیض خداوند ما عیسی مسیح با همگی شما باد. آمین.

دعای شکرگزاری

۲۵ اکنون او را که قادر است شما را برحسب انجیل من و موعظه عیسی مسیح استوار گرداند! است، به واسطه عیسی مسیح تا به ابد جلال باد! آمین.

